

STOPINJICE

GLASILO ZAVODA ZA USPOSABLJANJE
IN VARSTVO DOBRNA

7

STOPINJICE

GLASILO ZAVODA ZA USPOSABLJANJE
IN VARSTVO DOBRNA

*Glasilo je namenjeno kraju Dobrna
in izdano ob njegovem prazniku.*

Junij 1995

VSEBINA

Stran

<i>ZAVOD V DOBRNI - NA POLOVICI POTI</i>	<i>1</i>
<i>DOBRNA JE LEPA</i>	<i>3</i>
<i>HODIMO V DOBRNO</i>	<i>7</i>
<i>RADI SE KOPAMO V BAZENU</i>	<i>14</i>
<i>JAZ IN MOJI PRIJATELJI</i>	<i>17</i>
<i>ZA LEPŠI DAN...</i>	<i>23</i>

USPEŠNOST

Prispevke zbrali in uredili: Jožica Grubelnik in Štefka Oberstar

Naklada: 150 izvodov

ZAVOD V DOBRNI - NA POLOVICI POTI

Naš zavod bo naslednje leto slavil 50-letnico delovanja na področju vzgoje, izobraževanja, usposabljanja in varstva otrok in mladine s posebnimi potrebami.

Izmenjale so se v minulih letih mnoge generacije otrok, se spreminjale družbene razmere in se razvile številne oblike pomoči otrokom, ki zaradi razvojnih težav potrebujejo dodatno obravnavo.

Prilagajali smo se vsem spremembam tudi delavci zavoda. Predvsem smo se bili pripravljene učiti novih spoznanj iz svojih izkušenj in zgledov sorodnih ustanov doma in v tujini.

Vse bolj so se o pravicah in potrebah otrok poučevali tudi starši, ki tako upravičeno in vse glasneje dvigajo svoj glas in terjajo enake pravice in možnosti za usposabljanje vseh otrok, ter boljše pogoje za njihovo življenje in delo.

Prostorski pogoji v dobrnskem zavodu pa so za dejavnost neustrezni. Nesmoterne razporeditve prostorov, številna stopnišča in temačni hodniki so ovire, ki omejujejo samostojnost otrok in zadržujejo prenekatero pobudo. Nevspodbudno delujejo še posebej na starše, ki nam zaupajo svoje otroke vse dneve v tednu.

Tako stanje smo vse preteklo obdobje ublažili z več posodobitvami, lepotnimi popravki, notranjimi in zunanjimi dograditvami. Z velikimi odrekami smo branili naš dom pred propadanjem!

Pol stoletja bodi dovolj! Zgolj s popraviljanji in vzdrževanjem obstoječega ni več mogoče slediti sodobnim zahtevam celovite skrbi za otroke z motnjami v razvoju.

Sedaj je skrajni čas za uresničitev 10-letnih načrtov za prenovo zavoda. Splet neverjetnih okoliščin in naključij je znova in znova posegal v tok dogodkov. Denacionalizacija je za zavod ena izmed zadnjih razorožujočih dejstev, ki v nasprotju z življensko logiko lahko že tretje leto zadržuje rešitev.

Potrpljenja je vse manj. Odgovornost je pretežko breme in ga končno prenašamo na vse pristojne ravni.

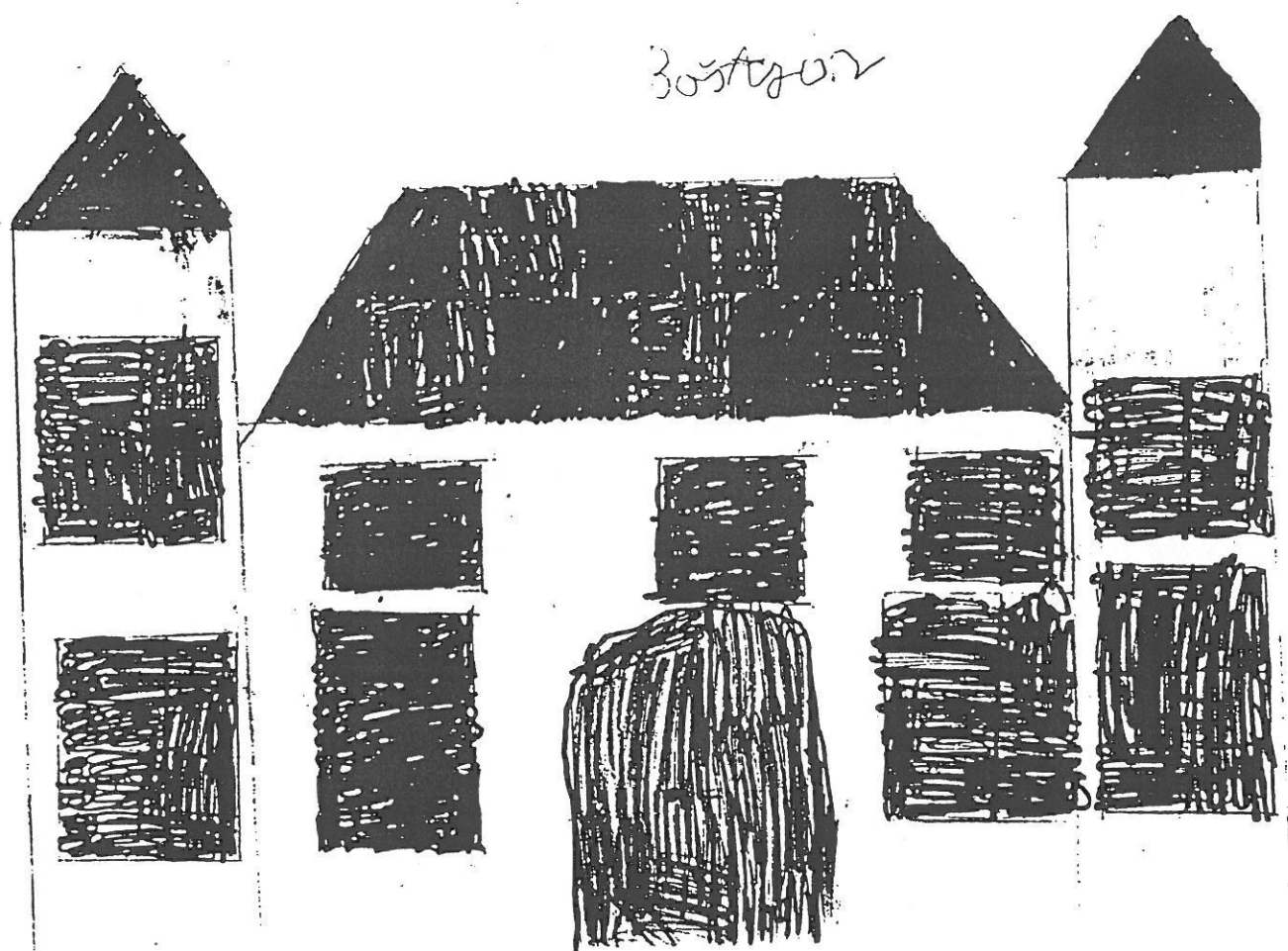
Z iskanjem možnih poti, s trdim delom je zavod opravičil svoj obstoj. Desetletja polna zasedenost doma priča o širšem družbenem pomenu dejavnosti.

V Dobrni smo pognali globoke korenine in se zlili z življenjem turističnega kraja. Tukaj je naše mesto, kjer bomo ostali tudi v bodoče.

Z dejavnostjo republiškega pomena in s 55 zaposlenimi predstavlja zavod upoštevanja vreden člen tudi v novi Občini Vojnik.

Skupaj zmoremo in moramo storiti vse, da bomo lahko zastavili usklajen korak v naslednjem tisočletju.

*Ravnateljica
Irena Artank*

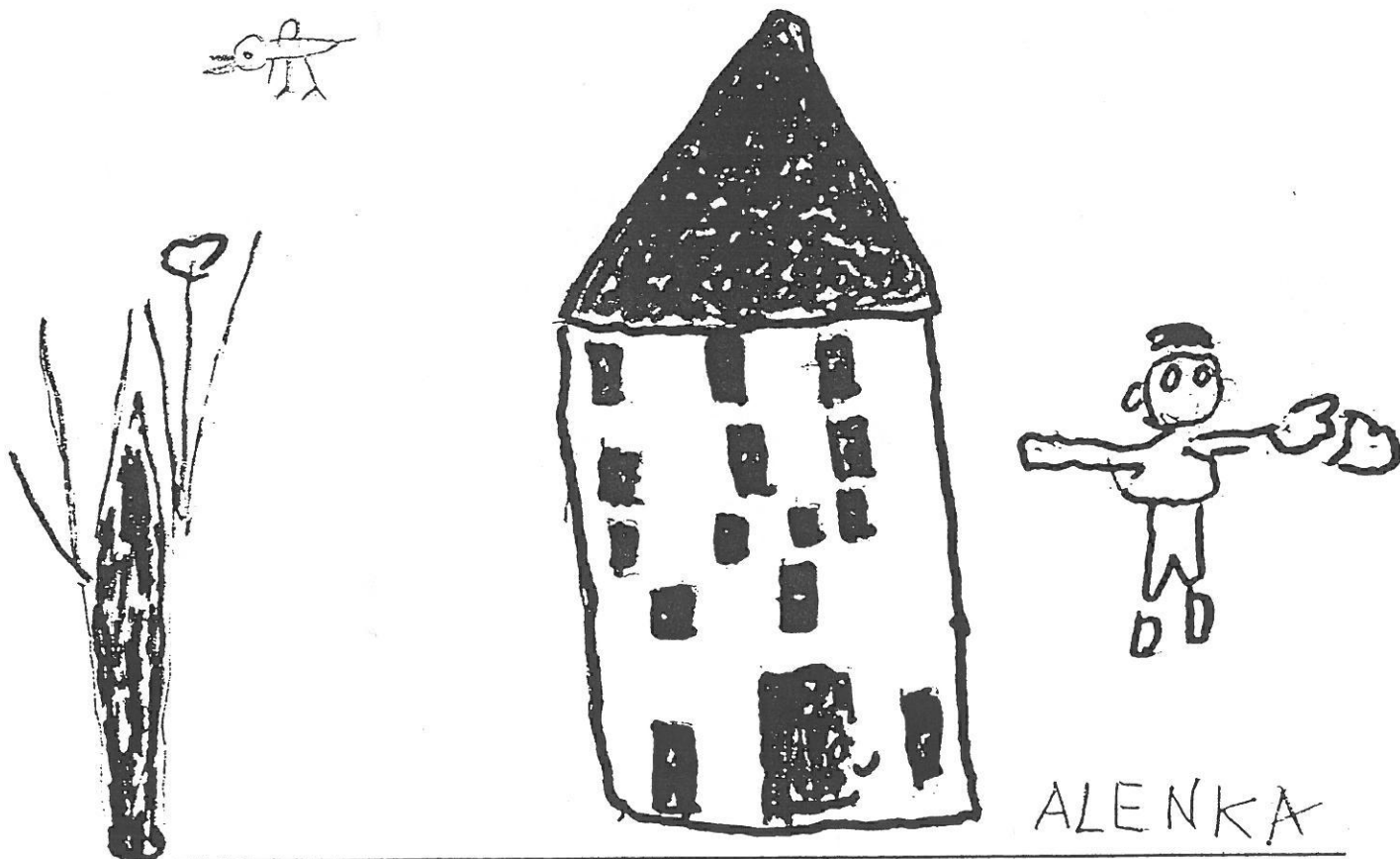

DOBRNA JE LEPA

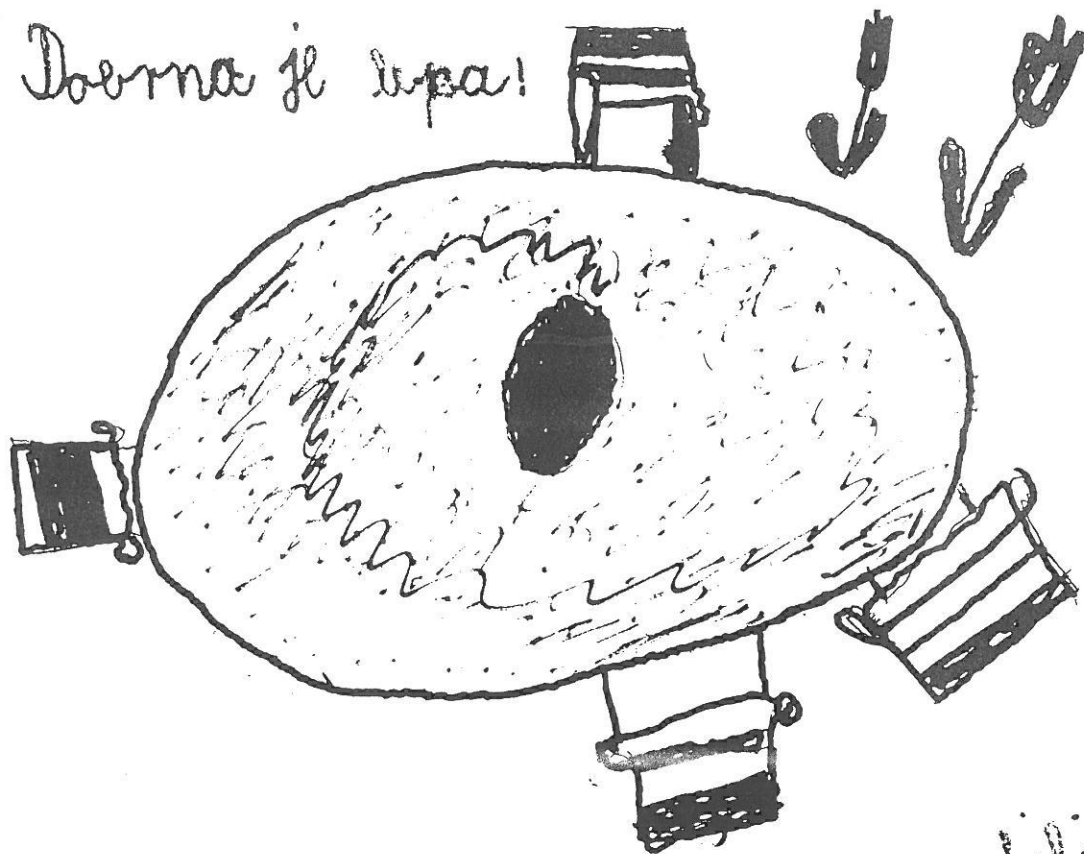
DOBRNA

Dobrna je lepa. Puste trava in drevesa.
Park je lep. Je veliko rož. Tudi ma obnih imaj
rož. Piše so lepe. Na Dobrni je trgovina,
slastičarna, trafik, park, pošta, center.

Marijanca

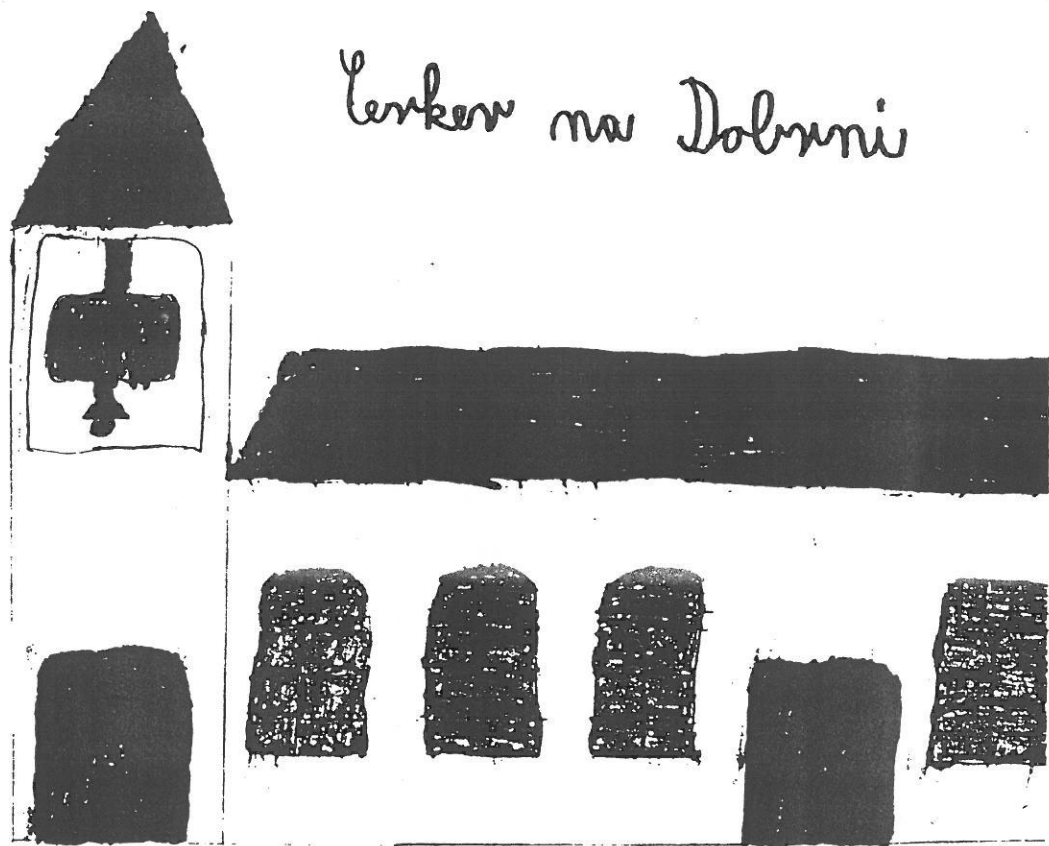

Dobrna je lepa!

Lili

Čerkev na Dobrni

Lorzi

POŠTA

Na Dolini imamo pošto.

Na pošti dela poštar.

I pošte lahko telefoniramo,

kupimo razglednice, varčujemo

denar. Poštar nosi pošto
od hiše do hiše.

Ložzi 3. A

ANDREJ

MOJA ŠOLA

Moja šola je na Dobrni.

Imenuje se Marod Miha Pinter.

Je lepa. Imamo velik in lep

park. Na obzih so rože.

Imamo delavnico. Tam šivamo,
pletamo, risemo, lepimo, režemo,
prepletamo...

Rada hodim v šolo, ker se

veliko naučim. Imam

veliko prijateljev.

Breda

HODIMO V DOBRNO

VSAK TEDEEN G REMO
V TRGOVINO.

NAJRAJE SI KUPIM
JA JČKO.

MATEJ 3.B.

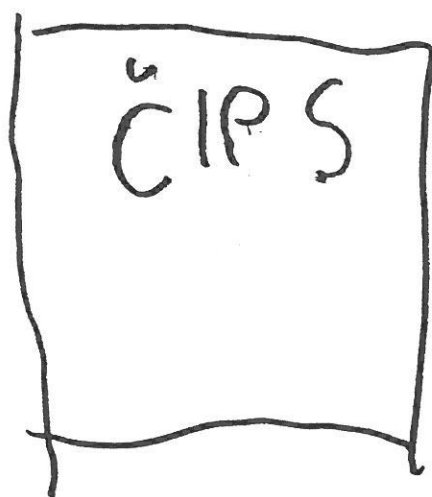
V ČERAJ SMO ŠLI NA
SLADOLED V SLAŠČI=
ČARNO. NAJRAJŠI IMAM
ČOKOLADNEGA.

IZTOK 3.B.

V DOBRNO
VEČKRAT GREM SAMA V
TRGOVINO. V TRGOVINI SI
KUPIM ČIPS. ZELO PAZIM,
KO PREČKAM CESTO.

RENATA
3.B

ŠLI SMO NA SLADOLED

Bila sem dežurna v soboto. Z otroki sem imela zmenjeno, da gremo po kosilu na sladoled. Držala sem obljubo.

Po kosilu smo odšli v razred in se lepo uredili. Povedala sem jim, da morajo biti pridni in se lepo obnašati na poti v Dobrno. Zaradi varnosti sem razporedila otroke po dva in dva, nato pa smo odšli proti Dobrni.

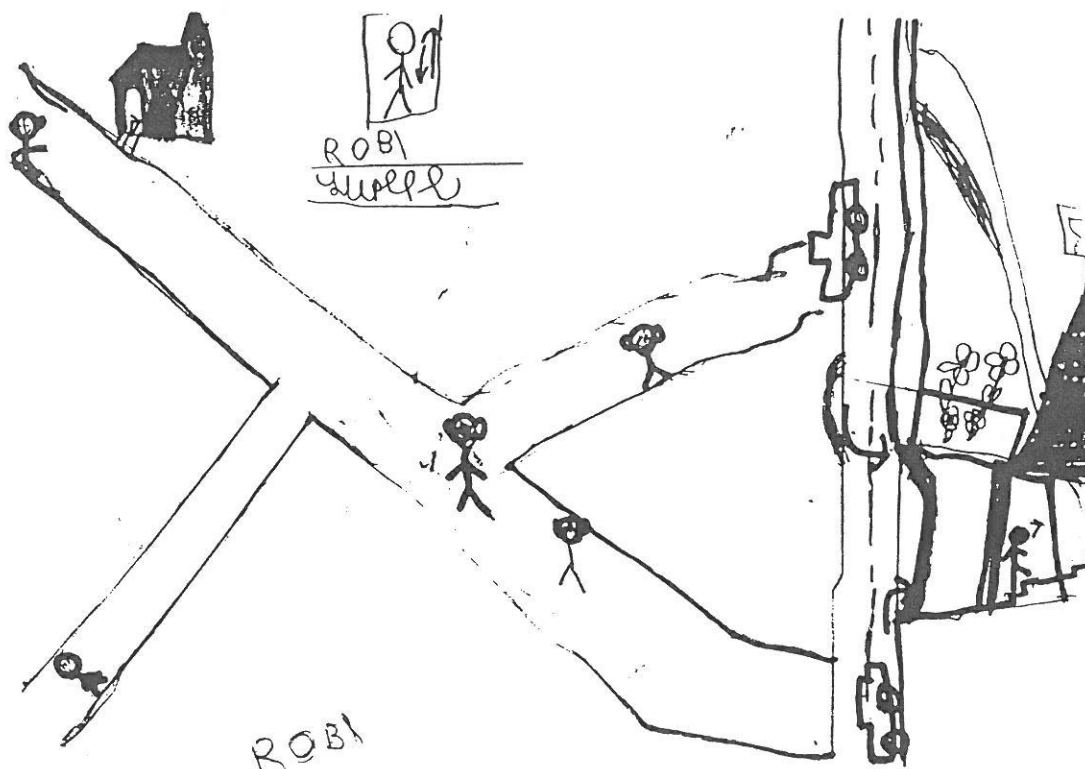
Ko smo stopili v slaščičarno, smo lepo pozdravili. Otroke sem vprašala, koliko kepic bo imel vsak. Otroci so pokazali z rokami in rekli: "Veliko!" "No," sem rekla, "pa dajte vsakemu tri kepace". Oči so se jim zasvetile od gledanja in njihov obraz je žarel od veselja.

Nekaj otrok je gledalo izložbo. Vprašala sem jih: "Ali bi še kaj radi?" "To!" so rekli in pokazali na bonbone in napolitanke v izložbi. "Pa naj vam bo!" sem pokimala z glavo in kupila še napolitanke in bonbone. Rekli smo: "Nasvidenje in odšli v naš park pred šolo. Nekateri so se popacali s sladoledom, tako da so se morali preobleči.

Na igrišču smo razdelili napolitanke in bonbone. Otroci so se zibali, ko so jedli napolitanke, bonbone pa so lizali ves popoldan.

Bili so dobre volje, z njimi pa še jaz.

Draga Založnik

KAKO SO SLADKE

Grem na Dobrno.

Vžepu imam denar.

Grem v trgovino.

V trgovini bom pozdravil.

Vzel bom košaro.

Poiskal bom na polici rumove

kroglice. Dal jih bom v

košaro. Na blagajni jih

bom plačal. Vzel bom

drobiž, se zahvalil in

pozdravil.

Varno bom prečkal cesto.
Previdno se bom vrnil
v zavod.

Joji, kako so sladke
moje rumove kroglice!

Mitja

2.A

DAN SE ZAČNE V DOBRNI

Čeden svetlolas deček je, živahen in pretežno vedro razpoložen. Dopolnil je enajst let, k nam pa je prišel pred dvema letoma.

Vrsta negativnih lastnosti ga je opisovala ob prihodu : neučljiv, nemiren, nagajiv, grob, neubogljiv, nedelaven, ... V šoli ni bil kos zahtevam.

Tudi pri nas ne zmore tistega dela programa usposabljanja, ki se nanaša na branje, pisanje in računanje. In velik del neželjenih lastnosti ga dnevno spremlja tudi v novem okolju.

Lahko pa je uspešen v vsem, kar spremlja veliko gibanja, kjer se aktivnosti hitro menjujejo in kjer si lahko sam postavlja pravila obnašanja.

Večina nas razume, da je njegovo neprilagojeno vedenje pridobljena, globoko zakoreninjena oblika uveljavljanja in potrjevanja, ki se je utrjevala ob neuspehih in negativnih izkušnjah. Ob tem se mnogokrat tudi povsem običajne otroške stiske in bojazni ne morejo izraziti na nam sprejemljiv način.

Vsakokrat se ustavimo ob njegovih dejanjih: kako razviti motivacijo za pozitivne storitve in uspeh; katere situacije lahko združijo njegovo dinamičnost, samostojnost, željo po svobodi in interesne usmerjenosti ter mu nudijo priložnosti za pozitivno potrjevanje.

Ena od takih priložnosti, pa čeprav le droben kamenček v mozaiku možnosti je naloga, s katero mu je bilo ponudeno: zaupanje, odgovornost, dolžnost, ki jih mora sprejeti in se dnevno preskusiti z odhodom po časopis v Dobrno. Veliko je dnevov, ko si podaljša jutranjo pot in čas vrnitve. Takrat postopa med hišami ali pred kioskom, obišče trgovino in si željno ogleduje stvari , za katere mnogokrat tudi moleduje.

Na tej svoji poti je postal znanec mnogih ljudi.

Vsem, ki mu pri tem pomagajo, hvala. Še posebej gre zahvala zaposlenim na pošti, v kiosku in v trgovini, ki mu s svojo prijaznostjo in razumevanjem pomagajo pri opravljanju dnevne dolžnosti in ga pravilno usmerjajo v skušnjavah.

Svojo nalogo opravlja že dalj časa. Sprejel jo je in osvojil, čeprav je bilo pričakovati, da jo bo že zdavnaj, tako kot vrsto drugih aktivnosti, opustil.

Vsako jutro se vrača zadovoljen z opravljeno nalogo.

Vsak dan začne z novimi doživetji, ki kot drobni kamenčki dopolnijo mozaik, s katerim se gradi proces prilagajanja otroka.

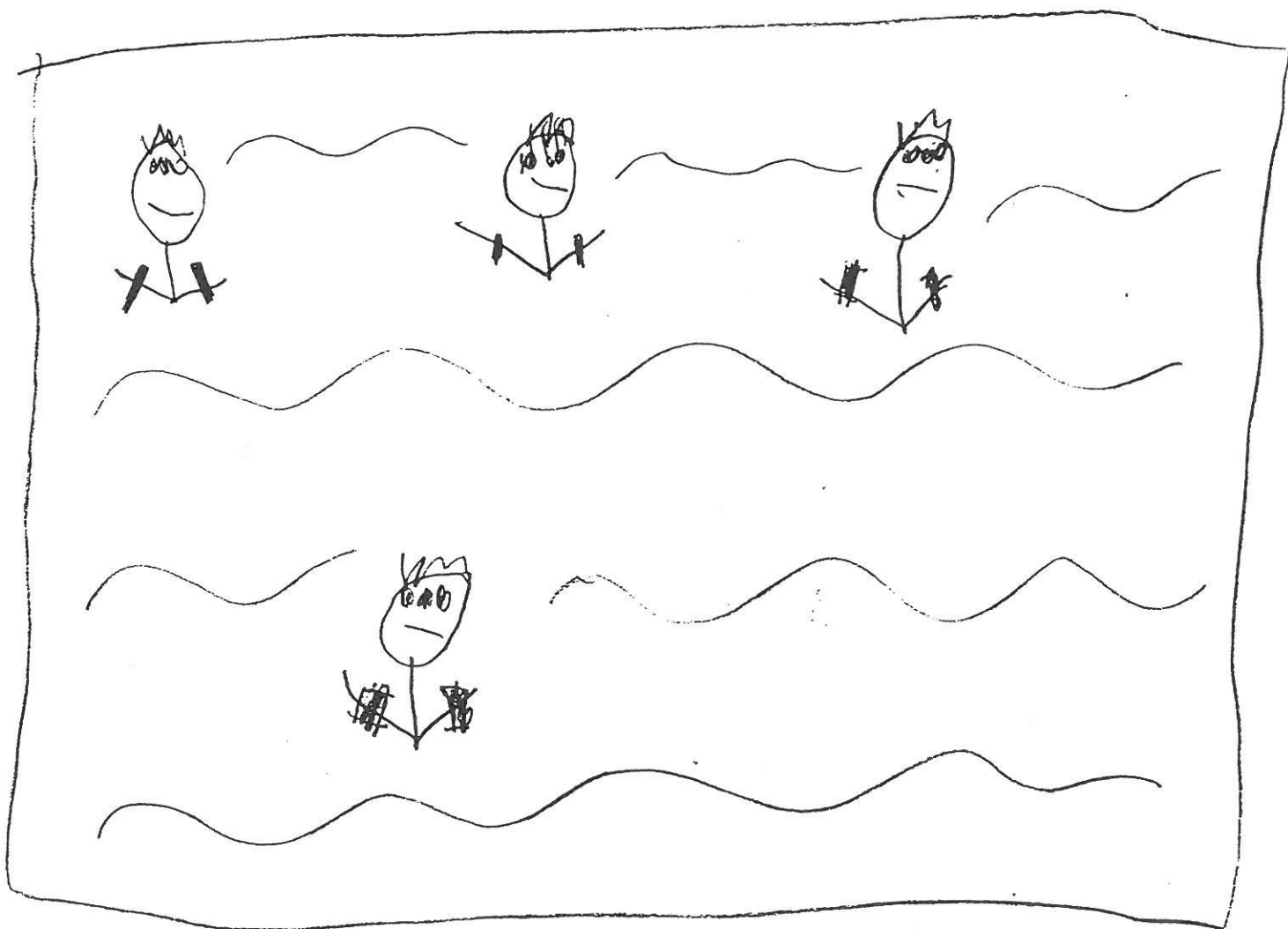
Jožica Grubelnik

RADI SE KOPAMO V BAZENU

RADA SE KOPAM IN PLAVAM.

S SOŠOLCI SE KOPAMO V
BAZENU NA DOBRNI.

MATEJA

SREDA JE DAN ZA BAZEN

Sreda. Za otroke pomemben in težko pričakovan dan. Dan, ko se odpravimo v bazen v Dobrno.

Že zjutraj ob prihodu v službo se vprašanja kar vrstijo: "Kdo gre danes v bazen? Ali grem jaz danes v bazen?..." Kar takoj moram napraviti seznam otrok, ki se bodo udeležili kopanja. In to sploh ni enostavno, saj vsi zaradi različnega spleta okoliščin ne morejo v bazen. Tisti, ki so na seznamu, so seveda presrečni in kar poskakujejo od veselja, ostali so malo užaljeni in žalostni, tudi kakšna solza je prisotna.

Tako, seznam smo napravili, sedaj pa se še malo potrudimo pri delu. Joj, kakšno navdušenje za sodelovanje! Kot noben dan v tednu.

Pred odhodom si hitro pripravimo brisače in kopalke in že smo nared za odhod. Denis (že) hiti spraševati ali se bomo peljali z "lado". "Seveda", mu odvrnem in že se peljemo proti Zdraviliškemu domu. Ob prihodu v bazen se oglasimo pri sestri, ki nas lepo sprejme, saj smo že stari znanci. Hitimo, hitimo, da bomo čimprej v vodi. Najbolj pogumni že plavajo (ob pomoči rokavčkov), se potapljajo in veselo čofotajo. Nekateri se še prilagajajo in odpravljajo strah pred vodo. Vendar bo tudi tem uspelo. Malo telovadimo, vozimo kolo, posnemamo plavalne gibe, poskušamo gledati pod vodo,... Nekateri otroci so pravi korenjaki. Seveda se hitro pozdravimo še z ostalimi kopalci v bazenu, ki so nam naklonjeni in ne zamerijo, če je kdo od otrok razigran in malo poškropi naokoli.

A žal, pravijo, da kar je lepo hitro mine, moramo se vrniti v zavod. Nič hudega, saj bomo še prišli.

Utruženi, vendar z mislijo, da smo otrokom popestrili in polepšali dan, smo vsi spremljevalci (fizioterapevt, pedagog, varuhinja) zadovoljni in zadovoljni so tudi naši otroci.

Mojca Kačičnik

BAZEN

V TOREK HODIMO

PLAVAT V BAZEN. BAZEN

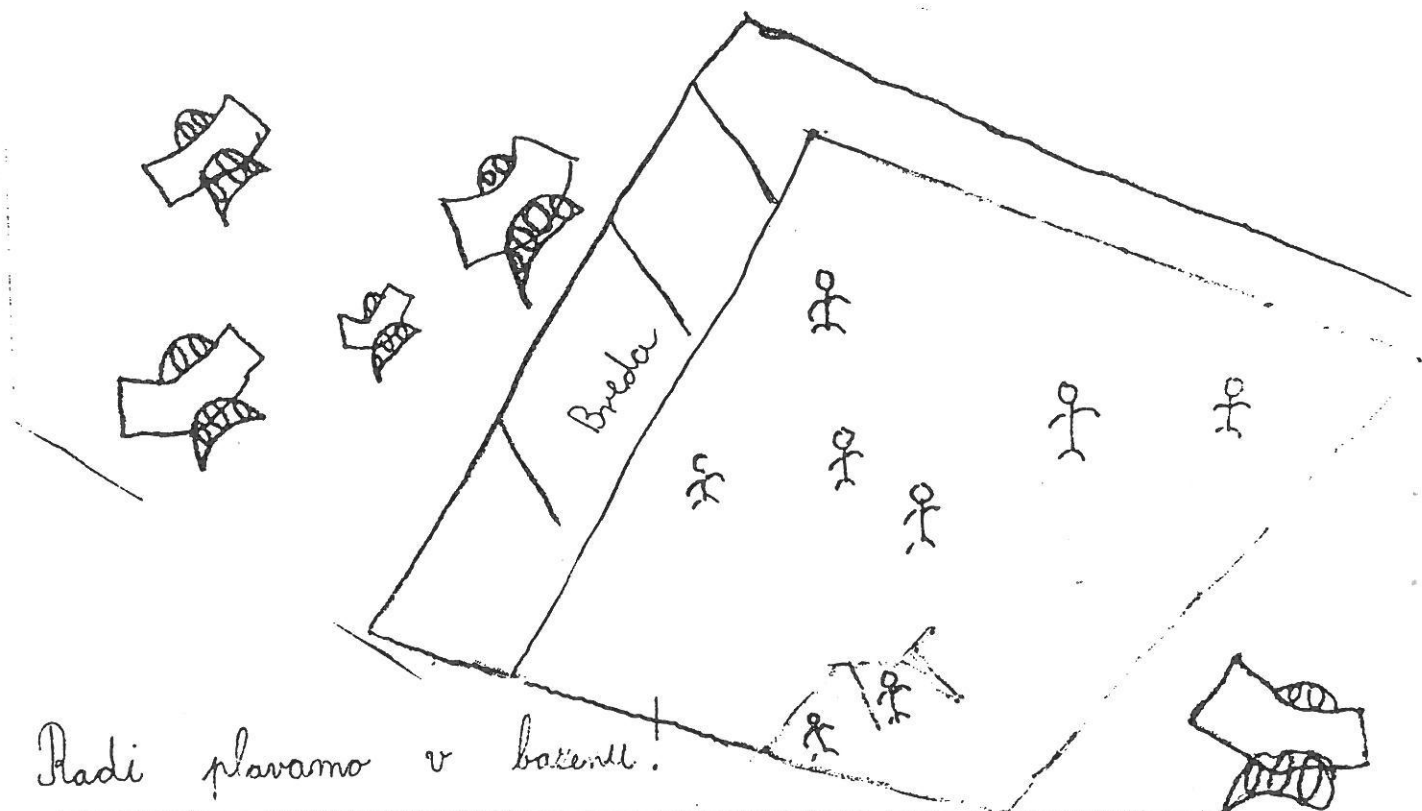
JE VELIK. VODA JE ČISTA.

V BAZENU NE SMEMO

ŠKROPITI. V BAZENU SE

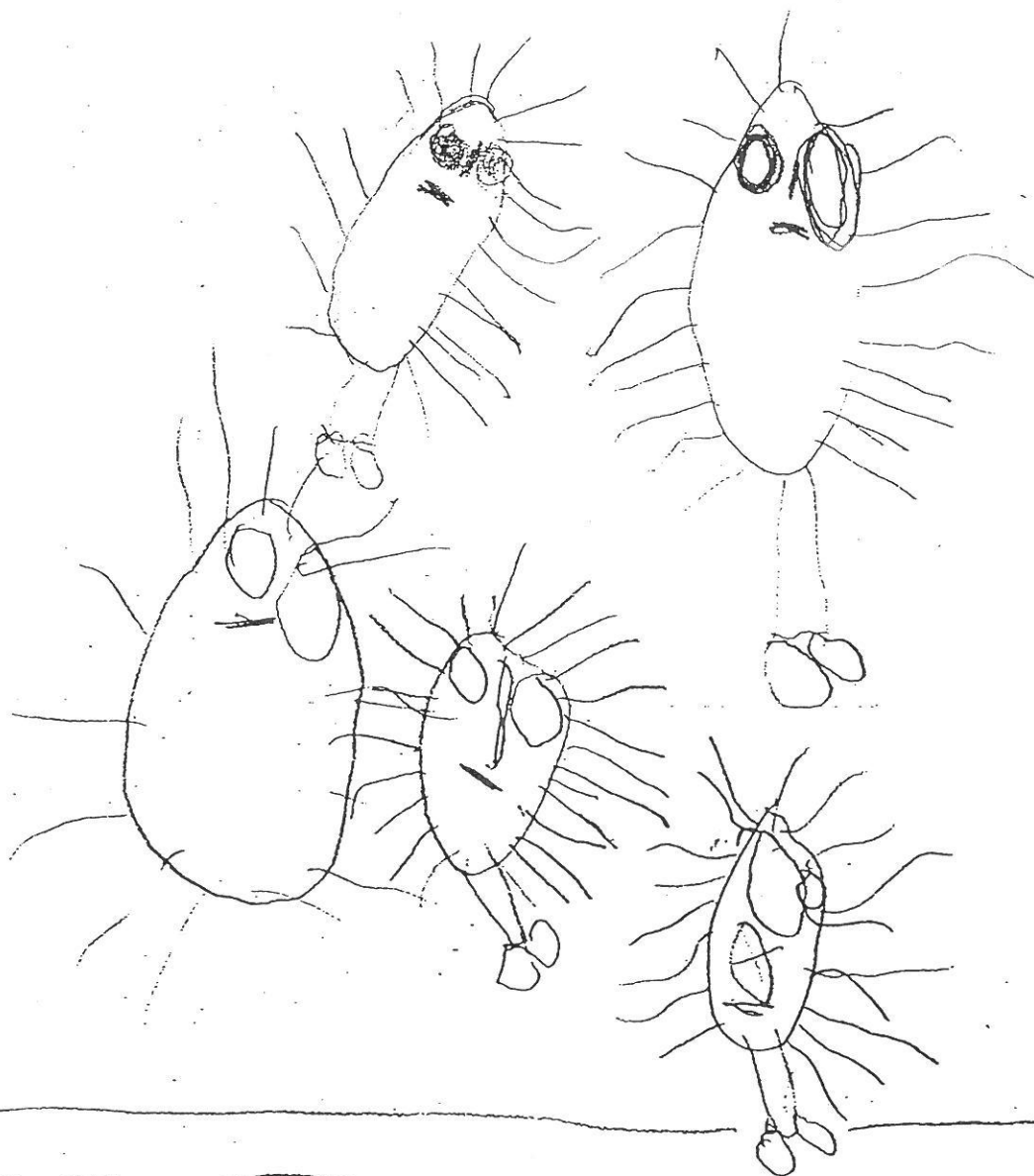
KOPAJO TUDI DRUGI LJUDJE.

ANDREJ

Radi plavamo v bazenu!

IRENA

CAPI

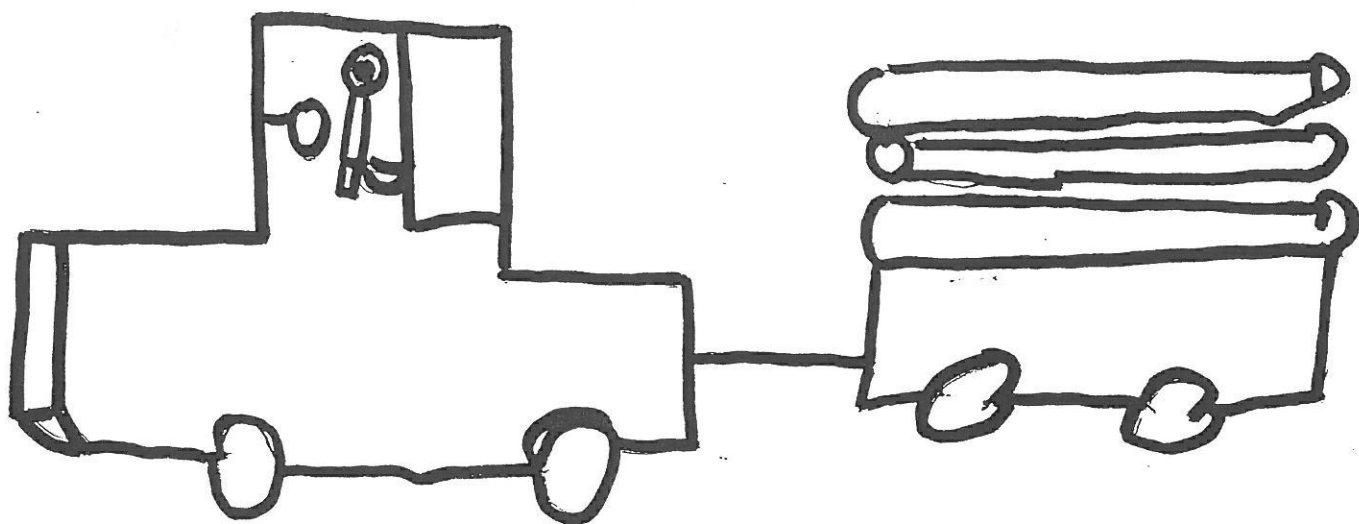

TO JE MOJ KUŽEK CAPI.
IMAM GA ZELO RADA.
V SOBOTO IN NEDELJO
SE IGRAVA.

GABI

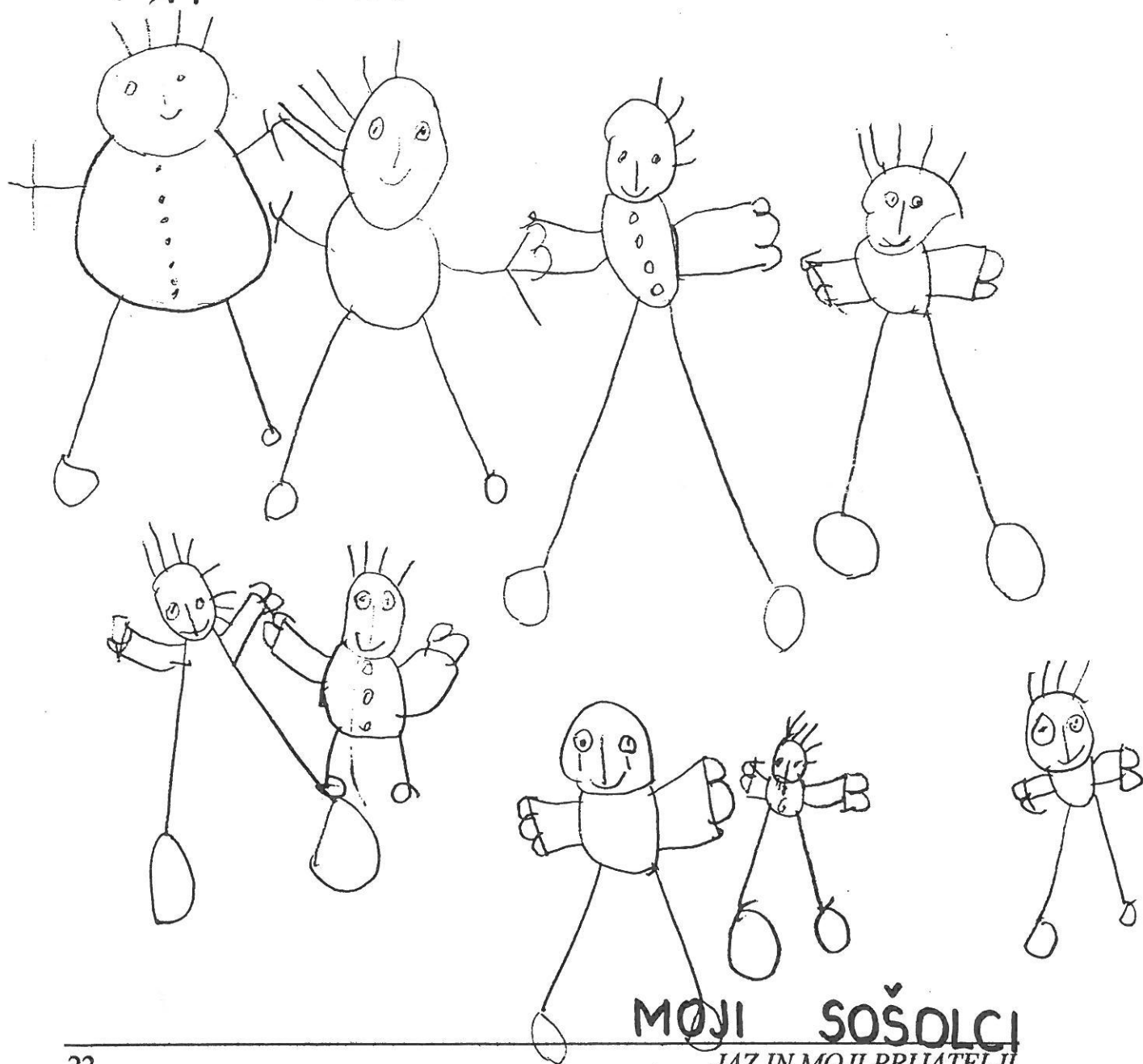
2.A

MOJE IME JE ROBI. STAR
SEM 17. LET. DOMA SEM
V GORIČICI. DRUGO LETO
NE BOM VEČ HODIL V
ŠOLO. POMAGAL BOM NA
KMETIJI.

VOZIMO DRVA ZA
ZIMO

MOJE IME JE JANI.
JANUARJA SEM PRAZNOVAL
15. ROJSTNI DAN. V ŠOLI
NA DOBRNI BOM ŠE
TRI LETA.

MOJI SOŠOLCI

JAZ IN MOJI PRIJATELJI

USPEŠNOST

Iskreno priznanje sodelavkama, ki sta po dobrem letu in pol uspešno zaključili program specializacije varuhinj v izvedbi Srednje vzgojiteljske šole v Ljubljani.

Ob podelitvi diplom s slovesnim nagovorom pa smo udeleženci in povabljeni doživeli še posebej svečano.

Naša sodelavka ga. Oprčkalova je dosegla pri vseh predmetih najvišje možne ocene in bila posebej nagovorjena ter nagrajena zaradi izjemne osebne zavzetosti in delavnosti.

Tako laskava ocena naše sodelavke nedvomno tudi doprinaša k ugledu hiše. Zato še posebej hvala kolegicama za tako uspešno in dostojno zastopanje zavoda!

ČESTITAMO!

